

Pictură de iarnă

Adrian Păunescu

Sânt pictori, în cer, care lasă
Culorile lor să mai cadă
Pe-aci, pe pământ, pe acasă,
Și asta se cheamă zăpadă.

Sub bârne albastre-celeste
Lumina privirii tresare,
Când strigătul nostru mai este
Zidit într-o sfântă ninsoare.

Mai vindem din fumul năpraznic
Al zilnicei noastre redute
Un bon de intrare la praznic
Când ninge din stelele mute.

Ninsoarea e-aproape abstractă,
Atâta-i de sfântă și mare,
Că tronuri sub regi se cotractă
În sinucigașa ninsoare.

Dar, domnule pictor al iernii,
Ce rar te arăți de o vreme
Și noi te rugăm cu vecernii
Și noi îți trimitem poeme.

Pe fiecă fulg se citește
Un chip de bărbat sau femeie
Și unele cad îngerește
Și loc își găsesc în muzee.